О серце стомлене, спочинеш ти
Навік. Омана вигасла остання,
Що в неї вірив я. По ній. І добре:
З оман усіх привабливих не тільки
Надія вмерла — вмерло і бажання.
Спокою! Досить билось ти. Ніщо
Не варт твоїх ударів, і не гідна
Зітхань земля. Гірким
І прикрим є життя,
Не іншим, і сміття
Наш світ. Стихай. Відбудь
Востаннє розпач. Тільки умирання —
І поза ним дарів ніяких інших
Нам доля не дала. І я гордую
Тобою, о природо, люта сило,
Що на погибель всім пануєш тайно,
Всемарносте безмежна!

Перекладач: Михайло Орест